

Η Διατλαντική Εταιρική Σχέση Εμπορίου και Επενδύσεων (ΤΤΙΡ) (Εμμανουέλα Πετράκη, ΜΑ Διεθνών και Ευρωπαϊκών Οικονομικών Σπουδών)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=162608>]

3.1 Λόγοι που υπαγορεύουν τη συμφωνία

Καταρχάς, η ΤΤΙΡ εξυπηρετεί την ενίσχυση της μεταπολεμικής φιλελεύθερης τάξης που δημιουργήθηκε από τις Ηνωμένες Πολιτείες και την Ευρώπη. Μέσα από την εναρμόνιση χρηματοοικονομικών και εμπορικών κανόνων οι διατλαντικοί εταίροι μπορούν να προβάλλουν ένα ισχυρό ανάχωμα στην Κίνα και τις αναδυόμενες οικονομίες. Αυτός ήταν ίσως ο καθοριστικός παράγοντας που κινητοποίησε επιτέλους τη βούληση των εκατέρωθεν ηγετών για την έναρξη των διαπραγματεύσεων. Υπαγορεύθηκε από μια κοινή λογική ότι σε μια πιο διάχυτη, παγκοσμιοποιημένη οικονομία η ικανότητα Αμερικής και Ευρώπης να θεσπίζουν τα πρότυπα και τους κανόνες ενός διεθνούς συστήματος μειώνεται. Στο πλαίσιο αυτό, το πολυμερές σύστημα του ΠΟΕ είναι υπό πρόκληση από αναδυόμενες οικονομίες που δεν συμμερίζονται απαραίτητα τις θεμελιώδεις αρχές του ανοιχτού εμπορίου.

Όσο ισχυρότερες είναι οι διατλαντικές σχέσεις, τόσο καλύτερες είναι οι πιθανότητες οι αναδυόμενες δυνάμεις να ενσωματωθούν στο υφιστάμενο διεθνές εμπορικό σύστημα, αντίθετα πιο χαλαροί ή ασθενείς δεσμοί, αυξάνουν την πιθανότητα η υφιστάμενη τάξη να αμφισβητηθεί από τους νέους εμπορικούς παράγοντες (Dempsey, 2015). Δεύτερον, η οικονομική ύφεση που αντιμετωπίζει το τελευταίο διάστημα η ΕΕ έχει δημιουργήσει επιπλέον λόγους για μια ευρύτερη στρατηγική συμφωνία. Είναι γεγονός ότι οι ηγέτες των θεσμικών οργάνων της ΕΕ ασκούν πλέον όλο και λιγότερη επιρροή και η αδυναμία διαχείρισης της τρέχουσας προσφυγικής κρίσης επιβεβαιώνει την διαπίστωση αυτή. Ακόμα, από την έναρξη των συνομιλιών για την ΤΤΙΡ, η ΕΕ υπέστη μια οξεία κρίση πολιτικής νομιμοποίησης και εσωτερικής ενότητας. Αυτό θα μπορούσε να ενισχύσει φυγόκεντρες δυνάμεις αποδυναμώνοντας την ΕΕ και μειώνοντας τη σημασία της στο εξωτερικό. Άρα, η ΕΕ θα πρέπει να εντείνει τις προσπάθειες ενίσχυσης της παραγωγικότητας και της ανάπτυξης, έτσι ώστε να παραμείνει ένας ελκυστικός εταίρος για τις ΗΠΑ. Μια οικονομικά ισχυρή ΕΕ θα είναι σε θέση να ανταποκριθεί σε εσωτερικές απειλές, όπως ο εξτρεμιστικός λαϊκισμός αλλά και σε εξωτερικές προκλήσεις, όπως η ρωσική επιθετικότητα.

Αναμφισβήτητα, η ΤΤΙΡ θα συμβάλλει στην αποκατάσταση του διατλαντισμού, μια

έννοια της οποίας το ενδιαφέρον τόσο στην Ευρώπη όσο και στην Αμερική έχει μειωθεί σημαντικά τα τελευταία χρόνια. Ενδεικτική είναι η διάβρωση της λαϊκής υποστήριξης για συμφωνίες ελεύθερου εμπορίου στην Ευρώπη και οι αποκλίνουσες απόψεις στις Ηνωμένες Πολιτείες, ειδικά στους κόλπους του Ρεπουμπλικανικού κόμματος. Η δυναμική αυτή, δίνει στις ΗΠΑ και την ΕΕ ένα ακόμη κίνητρο να προωθήσουν πιο ενεργά μια διεθνή τάξη που βασίζεται σε κανόνες μέσω της ΤΤΙΡ. Ταυτόχρονα, η εστίαση της κυβέρνησης Obama στην Ασία κατέστησε αναγκαία μια αντίστοιχη επιβεβαίωση της ιστορικής σημασίας των διατλαντικών σχέσεων. Στο στάδιο αυτό, οι ΗΠΑ είναι στο κέντρο, όχι μόνο μιας διατλαντικής εμπορικής συμφωνίας, αλλά ενός φιλόδοξου δικτύου εμπορικών συμφωνιών με παγκόσμια εμβέλεια. Ειδικότερα, η περιοχή του Ειρηνικού, με την οποία οι ΗΠΑ διαπραγματεύονται επίσης μια περιφερειακή εμπορική συμφωνία (Trans-Pacific Partnership TPP) αποκτά όλο και περισσότερη στρατηγική σημασία. Με δεδομένη την τρέχουσα οικονομική κατάσταση φαίνεται ότι η διατλαντική σχέση θα επιβιώσει, αλλά ορισμένοι καθολικοί κίνδυνοι δείχνουν ότι χρειάζεται να καταστεί πιο λειτουργική. Η εφαρμογή της ΤΤΙΡ θα είναι κομβικής σημασίας προκειμένου να εκτιμηθεί αν η διατλαντική εταιρική σχέση μπορεί όχι μόνο να αποκατασταθεί αλλά και να ενισχυθεί (Tentori and Zandonini, 2014).

(συνεχίζεται)